

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

***** APARE DUMINECA *****

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 „
Pe un pătrar de an	40 „
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori; dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei. de aci în sus 200 Lei.

Biserica e adevărata păstrătoare a comorilor creștine.

De: Iosif Câmplianu adm. prot.

După ce a îndeplinit Mântuitorul nostru Iisus Christos opera răscumpărării neamului omenesc, s'a suit la ceruri, promițând Învățăceilor, că va fi cu ei în mod nevăzut și de acum până la sfârșitul veacului; asemenea le-a zis, că Duhul Sfânt, pe care-l va trimite, va rămâne pururea cu ei. Deci, Biserica întemeiată de Iisus, n'a rămas nici o clipă fără conducător ceresc, ea e prin urmare împărăția lui Dumnezeu pe pământ, pusă sub paza și scutul neîntrerupt al Duhului Sfânt.

Și constituirea internă a Bisericii a făcut-o Mântuitorul, încredințând pe sfinții Apostoli să propovăduiască învățăturile Sale, dându-le și puterea de a ierta păcate, de a lega și deslega, spunându-le totodată că: „Cine vă ascultă pe voi, pe Mine mă ascultă; și cine se lapadă de voi, de Mine se lapadă; iar cine se lapadă de Mine, se lapadă de Cel ce M'a trimis pe Mine” (Luca 10—16).

Sfinții Apostoli au transpus apoi această încredințare și putere Arhierelor și prin aceștia și Preoților, pentruca împărăția lui Dumnezeu să se lătească pe pământ pretutindeni și să aibă ființă în veci. Iar învățăturile lui Iisus, care au fost în parte scrise de Învățăceii și în parte păstrate cu grai viu prin sfinții Apostoli și sfinții Părinți, au fost depuse Bisericii, care le-a păstrat cu puterea și umbrirea Duhului Sfânt în cea mai mare sfințenie, că adevărata doctrină a Mântuitorului și Răscumpărătorului nostru Iisus Christos.

Aceea, ce Iisus Christos a întemeiat din porunca Tatălui ceresc și cea ce stă sub paza

și scutul Duhului sfânt, omul nu putea și nici nu poate să schimbe. Căci de s'ar fi abătut cândva Biserica în chestia învățăturilor credinței dela cele ce ne-a lăsat Mântuitorul nostru, atunci împărăția lui Dumnezeu înceta pe pământ și puterea Iadului ar fi învins-o. Așa ceva însă până azi a fost cu neputință. Fiul lui Dumnezeu nu putea să-și lase făgăduințele Sale neîmplinite. Dumnezeu, carele a îngrijit pentru întemeierea și răspândirea sfințelor Sale așezăminte, a îngrijit și va îngriji și pentru păstrarea lor. Prin urmare, să nu ne lăsăm a fi seduși prin cuvintele deșarte ale oamenilor mândri și de reacredință.

Numai Biserica noastră dreptmăritoare, întemeiată pe învățăturile adevărate ale Mântuitorului ne poate asigura, ce trebuie să credem și să facem spre a ne putea mântui și a dobândi viața de veci. Căci, Sfânta Scriptură are și ea locuri de acelea, care sunt greu de înțeles și nici nu sunt cuprinse în ea toate învățăturile lui Iisus. De aceea, numai Biserica, care fiind condusă de Duhul adevărului, poate să ne învețe în înțelesul cel adevărat atât cele scrise de Învățăceii lui Iisus, cât și cele păstrate cu grai viu și tradiție de Sfinții Părinți și urmașii lor. În ea să ne punem toată încrederea și ei să ne alipim cu tărie, pentrucă însuși Iisus zice: „Cine nu ascultă de Biserică, să-ți fie fle ca un păgân și vameș”.

Mântuitorul a prezis toate prigonirile ce aveau să fie îndreptate contra Bisericii, spunând Învățăceilor, că, pentru învățăturile Sale vor fi dați chiar și morții. Toate acestea s'au și întâmplat. Jidovii și păgânii se întreceau în persecuțiunile îndreptate în contra celor ce propovăduiau și mărturiseau cuvântul lui Dumnezeu; cu deosebire în cele trei veacuri dintâi, când împărății romani slujeau încă idolilor, aceste persecuțiuni sângeroase urmau una după alta.

În multe locuri s'au văzut instrumentele de chinuirea cea mai înfricoșată și eșafodurile pe care multe mii de credincioși au fost uciși în modul cel mai îngrozitor. Și tot astfel s'a întâmplat și în alte țări, cari nu aparțineau imperiului roman.

Dar iadul a turbat și s'a înfuriat înzădar! Cu cât mai vehement era Biserica lui Christos prigonită, cu atât mai tare se lătea. Sângele martirilor era sămânța cea mai rodnică, din care răsăreau noii creștini cu miile și miile. Dumnezeu a arătat prin aceasta, că susținerea și lățirea împărăției Sale, nu este opera mânilor omenești, ci e creațiunea atotputerniciei sale. Și cât de miraculos a strălucit puterea lui Dumnezeu în statornicia neasămănată a pieiadei de **Mucenici!** Nu numai bărbați vârtoși și tari de inimă, ci și femei gingașe și copii fragezi au rămas neclintiți în credința lor cu toate torturile, chinurile și amenințările cărora erau expuși, declarându-se gata ori în ce moment să-și verse sângele pentru Iisus Christos. Ba, chiar păgânii, cari privind la torturile creștinilor, uimiți de atâta tărie în credință, se declarau spontan și publice de aderenți ai lui Iisus.

Mai mult decât de aceste prigoniri, a avut Biserica să sufere din cauza desbinărilor și a ereziilor obvenite în sânul ei. Încă pe vremea Apostolilor s'au aflat oameni îngâmfați și de rea credință, cari au încercat să răstoarne prin răstălmăcirii false învățăturile lui Iisus. Dar Apostolii s'au ridicat în contra lor și au avertizat pe credincioși atât cu graiu viu cât și în scris, de a se feri de ei. Mai rău însă au mers lucrurile după moartea Apostolilor. Nu este aproape nici un adevăr al credinței, care să nu fi fost combătut de acești eretici. Toți se provocau la Sfânta Scriptură, pe care o tălmăceau și răstălmăceau după opiniunea lor și după cum le-ar fi convenit lor.

Biserica s'a apărut și de acești dușmani interni, căci Sfinții Părinți și Arhieriei ei adunându-se în întruniri numite sinoade ecumenice, au combătut ereziile și au staverit tot mai bine adevăratul înțeles al învățăturilor lui Iisus.

Nu mai puțin este expusă Biserica și azi acelorăși inconveniențe, cari sunt însă trecătoare și vremelnice. Credința noastră cea adevărată și statornică le va învinge și înlătura cu ușurință. Sectarii de azi ne dau ocaziune și îndemn, ca prin faptele noastre să ne facem demni de a fi părtași de împărăția lui Dumnezeu, pe care Domnul nostru Iisus Christos a asămănat-o cu viaa, în care fiecare să lucrăm în locul ce ni-l designează stăpânul. Toate puterile noastre tru-

pești și sufletești, cum și toate bunurile ce le posedăm, să le folosim pentru viața cea vecinică. Dumnezeu ni le-a încredințat și el ne va cere cândva socoteală despre ele.

Căci, ce și este viața noastră de pe pământ?

Sfântul Apostol Pavel zice, că e vremea sămănatului, iar despre viața de veci zice, că e ziua secerișului sau a recoltei. Deci, vai de aceia, care își petrec viața în lenevire și în goană după plăcerile lumești, neglijându-și obligamintele chemării lor. Dar, și mai vai de aceia, cari lucră în contra Bisericii și în contra împărăției lui Dumnezeu! De aceea, să ne privim toți ca lucrători în slujba Domnului, nu importă, unde suntem împărțiți, ci aceea unde ne-a pus Domnul, și să ne folosim bine de puterile noastre, ca să ne învrednicim și noi a auzi cândva cuvintele: „Bine slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost pus, peste multe te voi pune, întră întru bucuria stăpânului tău“. (Matei 25-21).

Puterea milosteniei.

(din „Viața repausațiilor noastre“.)

de preotul **Gheorghe Clecan.**

Soartea desemnă pe Apostolul Toma pentru a predica Evanghelia în Indii. El se înspăimântă de a se duce într'o țară atât de sălbatică. Însă Domnul i-se arată, îl mângăie și-i promise de a fi cu el. Toma plecă. Pe cale întâlni un neguțător bogat cu numele Avan, pe care regele Indiilor, Hundaforus, îl trimise în Palesiina spre a căuta acolo un arhitect celebru pentru a-i construi un palat ca acele ale Cesarilor romani. Avan istorisi Apostolului scopul călătoriei sale și Toma zise, că el e arhitect. Avan fu încântat de aceasta și se duseră împreună în Indii. Când ajunseră acolo, Avan, prezintă regelui pe arhitectul atât de dorit.

Hundaforus comunică Apostolului dorința sa de a avea un palat, de așa fel, cum au Romanii, și Toma răspunse, că ar putea să-i construiască unul asemenea. Afacerea fu încheiată și Apostolul primi o mare cantitate de aur și argint pentru cheltuielile construcției.

Regele a fost obligat a se duce în alte părți ale Indiei.

Apostolul Toma începu a predica Evanghelia și a învăța pe popor credința creștină, făcând multe milostenii celor lipsiți. Aproape doi ani după aceea, regele trimise să întrebe, până unde ajunse cu construcțiunea palatului. Toma răspunse, că nu mai rămâne decât a face acoperământul palatului și primi încă o sumă considerabilă pentru acest scop. Cu toate acestea se raportă regelui, că nu se începuse nici o clădire, dar că străinul învăța pe popor o religie nouă și risipea vistierile regelui printre săraci. Regele reîntorcându-se la el, văzu, că în adevăr clădirea nici nu era începută. Atunci el porunci, de a arunca în închisoare pe Toma și pe Avan, cu intențiunea de a-i condamna la moarte.

În timpul acela, fratele regelui, aflând de nenorocirea lui Hundaforus, căzu grav bolnav și trimise să spună regelui, că el fusese atât de crud lovit de nenorocirea fratelui său, încât e aproape de moarte.

Și el muri în adevăr. Atunci regele uită întristarea ce-i pricinuisese Toma și plânse amar moartea fratelui său mult iubit.

Ingerul Domnului arată sufletului repausatului locuințele cerești, și-i arată palaturile luminoase și mărețe ale dreptilor. Ingerul întrebă sufletul: „In care din aceste palaturi ai voi tu să locuiești?” Sufletul răspunse, privind pe acel ce i se păruse cel mai frumos: „Dacă mi s'ar permite de a locui în cel mai mic unghiu din acest palat, n'ași dori nimica mai mult.” — „Nu” răspunse ingerul, „tu nu poți locui în acest palat, căci el este al fratelui tău. Toma i l'a zidit cu aurul ce primea dela rege pentru clădirea palatului pământesc”. „Te rog, Dumnezeu meu, zise atunci sufletul, lasă-mă să mă întorc la fratele meu, ca să cumpăr acest palat dela el, fiindcă el nu-i cunoaște toată frumsețea, și mă voiu reîntoarce iarăș aci”. Ingerul făcu să între iarăș sufletul în corp și mortul reînvie. El păru a se deștepta dintr'un somn lung și se adresă imediat către acei ce-l înconjurau, rugându-i de a merge să spună regelui să vină fără întârziere. Regele aflând că fratele său reînviase, avu o mare bucurie și alergă îndată să-l vadă. Reînviatul îi zise: „Frate! Știu bine, că tu mă iubești și că m'ai

plâns cu amar. Știu de asemenea, bunul meu rege și frate, că ai fi dat bucuros până la jumătate din împărăția ta pentru a mă răscumpăra dela moarte! Nu-i așa?” „Tu cunoști iubirea mea pentru tine și speranța ta nu te-ai înșelat”, răspunse regele. Reînviatul începu: „Dacă tu mă iubești cu adevărat, dăruiește-mi un lucru și nu mi-l refuza”. „Tot ce este în împărăția mea îți dau ție iubite frate”. Și el întări promisiunea sa cu jurământ. Atunci reînviatul continuă: „Dă-mi palatul ce-l ai tu în ceriu și ia tot ce am eu pe pământ”. Regele, auzind această rugămintă, deveni gânditor și după o lungă tăcere zise: „Ce palat am eu în ceriu?” „Tu ai în ceriu un astfel de palat, că nu poți să ți-l închipuiești și cum nu se poate vedea peste tot pământul”, răspunse reînviatul. „Acest palat a fost construit pentru tine de Toma, străinul, pe carele tu îl ții la închisoare. Eu am văzut palatul, i-am admirat nespusa frumsețe, și am dorit să locuiesc în cel mai mic unghiu al său, însă îngerul ce-mi arăta locuințele cerești mi-a zis: „Tu nu poți locui acolo, căci acest palat este al fratelui tău și Toma este care i l-a construit”. Am rugat pe înger de a mă lăsa să mă reîntorc la tine pentru a te ruga să-mi dai acest palat. De aceea, dacă mă iubești, dă-mi-l și ia în schimb tot ce am aici pe pământ”.

Atunci regele se bucură îndoit: de reînvierea fratelui său și de locuința ce i-a fost construit Toma în ceriu; el zise reînviatului: „Frate, am jurat de a nu-ți refuza nimic din ceea ce este în împărăția mea și în puterea mea pe pământ; cât pentru locuința ce am în ceriu, n'am jurat nimica. Inșă, dacă tu dorești a avea un asemenea palat, arhitectul, care e încă aci, poate să-ți construiască unul întocmai”. Și el ordonă de a scoate pe Toma din închisoare și de a i-l aduce. El merse însuși întru întimpinarea Apostolului, se prosternu la picioarele lui și-i ceru iertare pentru că a păcătuit față de dânsul. Atunci Apostolul Toma mulțumi lui Dumnezeu, dând botezul la amândoi frații și-i învăță credința creștină. Iar reînviatul își pregăti astfel prin numeroase milostenii o locuință vecinică în ceriu.

† Preotul Ilie Cocoșiu. Despre apostolatul laic*)

„Vineri în 13 Martie a. c. la mâncare adâncă s'a stins ca o făclie învechită viața pământească a preotului nostru Ilie Cocoșiu din Uliuc.

După grea suferință de peste șase luni de zile, legat de pat de fărădemila durerilor, încât o jumătate de an n'a fost în stare să iasă din camera oftărilor sale, preotul Ilie Cocoșiu s'a mutat din stricăciune.

La etatea de 68 de ani și anul al 44-lea al preoției sale primită prin punerea mânilor în Domnul fericitului Episcop Ioan Popasu, înainte de această preoție servind vre-o 6-7 ani ca învățător, așadară după jumătate veac de muncă creștinească în comuna noastră Uliuc — cu câteva săptămâni înainte simțind apropierea inevitabilului sfârșit, testează partea însemnată a agonisiei sale Eparhiei noastre și comunei bisericesti, unde a păstorit o viață întreagă — apoi se stinge“.

Așa grăește raportul harnicului protopresbiter al Buziașului despre pierderea valorosului său colaborator în via Domnului. Nu este întreg, dar în măsură de a ne lămuri destul asupra legăturilor frățesti dintre servitorii altarului; asupra accentelor de duiosă parentare a celui mutat, de superiorul său administrativ; asupra binemeritatei aprecieri, ce se face generosului testator, care și lasă averea bisericii sale pe care cu credință a servit-o viața lui întreagă!

În fața mormântului mai mult ca oriunde problema vieții ni se impune...

Și la urma-urmei, ce însemnează viața noastră, dacă ea aidoma nourului de fum se pierde fără pic de urmă? Ce însemnează sbuciumul acestei vieți, când el nu este creiator, când liniștea morții este numai la capătul lui? Fapta, singură fapta bună supraviețuiește timpurilor și ea singură dă pecetea eternității clipelor mărunte, din care se țese viața noastră.

Generoasa faptă a răposatului preot ne umple inimile de recunoștință, și ca niște stropi de rouă înviorătoare ne trezește ancestralele simțeminte de jertfă și abnegație, amorțite parcă definitiv astăzi în cămara sufletelor noastre...

Inmormântarea s'a celebrat Duminecă la 15 Martie a. c. prin protopresbiterul tractual Ioan Geția asistat de 14 preoți din jur și din depărtare...

Dumnezeu cel Atotdrept să răsplătească fapta cea nobilă a robului său, așezându-l pe el în ceata celor bineplăcuți Lui!

„Și au venit la el; aducând un slăbănog, care se purta de patru. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slăbănogului: scoală și îți ridică patul tău“. Marcu 2, 2, 5, 13.

Iubiți creștini,

Am auzit la sfânta liturgie de azi, cetindu-se în sf. Evanghelie, că Domnul nostru Iisus Christos, venind din pustie, a ajuns în orașelul Capernaum. Lățându-se vestea despre învățăturile Sale înălțătoare și despre multele minuni, ce le-a săvârșit, mulțime mare de popor îl înconjura.

Strada era plină de lume. Ca să poată mai ușor învăța, Domnul intră într-o casă. Într-o clipă casa se umplu așa de mult, încât nimeni nu mai putu intra acolo.

În orașelul acela era un neputincios, care deși umblase pela toți doctorii și își cheltuise averea cu ei, era așa de slăbit încât nu se putea mișca din patul suferințelor sale. Auzind că a sosit acolo Domnul nostru Iisus Christos, o rază de nădejde începe să-i încălzească sufletul. Se naște în el dorința să roage pe Domnul să-l vindece de boala sa. Deși nu se putea ridica din așternutul său, nu-și pierdu nădejdea. Roagă pe prietenii săi să-l ducă la Domnul. Și patru prieteni ai acestuia îl iau cu patul și-l duc la casa unde învăța Domnul. Îmbulzeala era așa de mare acolo, încât le era cu neputință să intre pe ușă la Domnul. Nu-și pierd nădejdea. Încrederea lor în iubirea și puterea tămăduitoare a lui Christos și mila față de prietenul lor nefericit îi îndeamnă să nu scape prilejul. Ridică bolnavul pe acoperământul casei, sparg acoperământul și slăbăduiește cu prietenul lor înaintea picioarelor Domnului nostru Iisus Christos.

Mântuitorul, văzând atâtea incredere, își întrerupe învățătura și adresându-se bolnavului, îi zice: „Fiule, iartă-ți-se păcatele tale“.

O liniște de mormânt se produce în clipa aceea și parcă o nedumerire se citea pe fețele tuturor. Văzând aceasta Domnul, zise bolnavului: „Scoală și îți ridică patul tău și mergi la casa ta!“ Și slăbănogul tămăduindu-se, își ia patul și mărind pe Domnul merge la casa sa.

Iubiți creștini,

Domnul nostru Iisus Christos când vede slăbănogul, mai întâiu îl curățește de păcate, voind să arate că izvorul tuturor relelor și suferințelor sunt păcatele; ele au adus și aduc și azi atâtea nefericiri asupra neamului ui omenesc.

Și de păcate nimeni nu este scutit, căci toți, întru fărădelegi zămisindu-ne și întru păcate născându-ne, suntem atacați la tot pasul de acest dușman ce caută să ne arunce în prăpastia pierzării. O unică scăpare avem

*) Conferința preotului-catihet Dimitrie Soconeianu din Caransebeș, ținută Duminecă în 8 Martie la a 2-a șezătoare organizată de Societatea Femeilor Ortodoxe.

și noi, ca și slăbănogul din sfânta Evanghelie de azi, pe Domnul nostru Iisus Christos, care singur poate să ne mântuiască de toate relele și suferințele. Să vedem acum, cum vom ajunge și cine ne va duce la Domnul nostru Iisus Christos, izvorul milei și al tămăduirii.

Iubiți creștini,

Domnul nostru Iisus Christos din iubirea necuprinsă de mintea noastră, înjosindu-se și chip de rob luând, a venit pe pământ ca prin scump sângele său să ștergă vina păcatului, să ne împăce cu Dumnezeu și să ne readucă iarăși la fericirea, pentru care a fost creat neamul omenesc.

În acest scop a întemeiat sfânta Sa biserică, al cărei cap este El însuși și ai cărei membrii sunt toți acei oameni, cari au primit Taina sfântului Botez și cari au să creadă în Domnul nostru Iisus Christos și să trăiască după dumnezeieștile Sale învățături.

Conducerea văzută a bisericii a incredințat-o sfinților Săi apostoli și învățăcei și urmașilor lor legaii, adică episcopilor, preoților și diaconilor, cari au să vestească cuvântul Domnului să săvârșească sfintele Taine, prin cari se împărtășește credincioșilor darul Duhului Sfânt și conduce pe aceștia la Christos, adică să lățească și să întărească împărăția darului pe pământ.

Grea a fost totdeauna chemarea preotească, căci multe piedeci a trebuit să învingă. Insa apostolatul bisericesc n'a fost nici când mai aprins ca în zilele de azi, când aproape toți sunt cu totul răpiți de cele pământene, când patimile și toate fărădelegile găsesc terenul cel mai prielnic în egoismul nesățios, când rari sunt aceia, cari voesc să-și mai aducă aminte că viața aceasta este numai o pregătire pentru cea vecinică. Prin urmare, biserica văzută, adică adevărații membrii din viață ai bisericii noastre mari eforturi au să facă și crâncenă luptă au să poarte contra păcatului, ca idealul Domnului nostru Iisus Christos să triumfeze aici pe pământ. Pentruca lupta noastră de regenerare și întărire creștinească să triumfeze în aceste vremuri și împrejurări de grea încercare, apelez la D-Voastră iubiți creștini, cei ce sunteți aici și la toți cei cari vă dați truda să înțelegeți porunca timpurilor grele de azi și vă zic: la muncă pentru Christos! Colaborarea mirenilor cu preoțimea sau apostolatul laic, întotdeauna a dus la rezultate strălucite. Sfântul apostol Pavel în epistola către Romani (16. 3) scrie: „Spuneți închinăcime Prischilei și lui Achile, celor cu mine împreună lucrători în Christos”.

Azi în țările din apus, unde apostolatul preoțimei e secundat de al laicilor, starea religioasă este cu mult mai înfloritoare. În rândul prim mă adresez D-Voastre, membrilor Societații femeilor noastre ortodoxe și tuturor femeilor drept credincioase. Spre lăfșirea și întărirea credinței noastre străbune se reclamă munca D-Voastră creștinească. Căci bărbații, în urma muncii lor grele în agonisirea traiului de toate zilele, apoi în urma structurilor lor sufletești mai puțin senzibile, sunt mai greoi, femeile

mai însulețite dela fire, aplecate mai mult spre idealuri să fie adevărați apostoli ai propovăduirii mântuirii aduse de Christos. Asemenea celor patru prieteni din Evangelia de astăzi să-și dea silința de a aduce la mântuirea prin Christos pe toți aceia, cu cari vin în atingere, cu atât mai vărtos, că femeia prin duioșia, gingășia și istetimea ei, știe să pătrundă și în cutele cele mai ascunse ale sufletului.

Faceți apostolat creștinesc dacă sădiți și întăriți în copiii și în membrii familiei D-Voastră credința; dacă îndemnați pe toți cei din jurul D-Voastră la împlinirea poruncilor dumnezeiești; îi îndemnați pe toți să participe la dumnezească liturgie și să se împărtășească cu sfintele Taine, înșivă premergând cu exemplul cel bun.

Apostolat faceți, dacă, îndemnate de adevărata iubire creștină, mână D-Voastră șterge lacrimile celor intristați și alergați spre ajutorul celor lipsiți, cu un cuvânt, cultivați faptele îndurării trupești și sufletești; apoi sunteți exemple de modestie, hărnicie și armonie.

Apostolat faceți, dacă chemați preoții la patul muribunzilor, dacă aduceți rugăciuni, milostenii și jertfe pentru cei morți, munciți și vă rugați lui Dumnezeu, ca pe toți să-i facă părtași ai împărăției Sale cerești.

Apostolat faceți dacă îndreptați pe cei păcătoși și aduceți la staulul Domnului oile cele rătăcite, cari au fost împrăștiate de lupii cei răpitori.

Să știți, că cu cât cu mai mulți talași ați fost dăruite de Dumnezeu, adică cu cât mai cu multe calități superioare sunteți înzestrate, cu atât mai mari datorii aveți și mai mare răspundere înaintea Domnului. Apoi, dela credința, năzuința, munca și priceperea D-Voastră atârnă soarta generațiilor viitoare. Trecutul neamului omenesc ne arată, că bărbații mari ai omenirii au fost rodul înțelepciunii mamelor lor.

Cu un cuvânt, în viața și faptele D-Voastră să vă conduceți de îndrumările sfântului Apostol Pavel: „Ca fiii luminei să umblați... făcând ce este plăcut lui Dumnezeu” (Efes. V. 9, 10).

Iubiți creștini,

În legătură cu cele amintite Vă spun o întâmplare din războiul trecut:

„Era în toiul luptelor dela Jiu.

Soldații sedeau în tranșee.

Un infanterist a primit un pachet dela ai lui de-acasă. Rupe sforile, desface hârtia groasă și nu găsește decât un bulgăre de pământ pe care era un bilețel îndoit în patru. Îl desface, citește și-i răsar lacrimi în ochi.

Ascultați prieteni, îmi scrie mama: „Scumpul meu băiat! Te știu mereu în mâinile primejdiei. Să ai curaj, să ai încredere și lucrează pentru mântuirea patriei. Îți trimit un pachet, care, nădăjduesc, îți va face plăcere.

N'ai să găsești altceva în el, decât o mână de pământ. Dar el e sfânt. E pământ dela noi de-acasă. L-am luat de pe mormântul tatălui tău și de pe al moșului tău, cari au murit ca soldați la 1877-78. Păstrează-l bine, pune-l lângă inima ta, ca să-ți vorbească

și să te sprijinească în luptă. Te sărut copilul meu iubit. Mama ta, Marta."

Nu vrei să ne dai puțin și nouă? Întreabă camarazii înduioșați până la lacrimi. Și în fața locotinentului fiul Martei împarte pământul binecuvântat". („Merinde Duhovnicească" Pr. Dr. M. C. Ionescu).

Și pe noi așezămintele noastre religioase, create cu multă trudă și jertfă de înaintașii noștri, nu numai să ne înduioșeze, ci să ne îndemne, ca credința străbună să o lăsăm drept moștenire urmașilor noștri. Aceasta o vom face atunci, dacă noi înșine vom căuta pe Christos, și dacă asemenea celor patru prieteni din sfânta Evanghelie de astăzi, nu vom cruța nici o oboseală, nici o jertfă, ci pe toți cei chinuți și zdrobiți de păcate, pe toți cei rătăciți îi vom recâștiga pentru Christos, izvorul vieții și al fericirii. Amin.

ȘTIRI

Locale.

În Dumineca a treia din post societatea femeilor ortodoxe a aranjat o șezătoare religioasă, la care a asistat popor foarte numeros. Parohul *Liviu Cornean* a vorbit cu acest prilej despre evanghelia Duminecii (Dumineca crucii) având ca temă cuvintele Mântuitorului: *Cela ce voește să vină după mine să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie* (Marcu VIII, 34). Foarte bine evidențiat, sensul acestor cuvinte astăzi mai mult ca oricând este necunoscut sufletului nostru. Rostite în accente potrivite, cu căldura convingerii, îndemnul date au avut înrăurire puternică asupra mulțimii de credincioși participanți.

Corul Catedral, care a dat responsoriile la vecernie, a executat „Sfânt", admirabila compoziție a profesorului-compozitor *Antoni Sequens*.

Sfântul Sinod și-a început sesiunea sa Luni, în 16 Martie a. c.

„O mie de pilde" pentru viața creștină, cartea P. S. Sale Părintelui Episcop *Grigorie al Aradului*, lucrată în colaborare cu P. O. D. *Protopresbiteri* Dr. *Nicolae Popovici* și Dr. *Gheorghe Popovici* a coborât prețul dela 200 Lei. la 150 Lei. Doritorii o pot găsi la *Librăria noastră diecezană*.

Se revine la liceul cu 8 clase Dl. ministru al Instrucțiunii Publice și Cultelor *N. Costachescu* lucrează la modificarea unor articole a legii învățământului secundar. În sensul acelor modificări, liceul va avea din nou 8 clase, cea din urmă numindu-se „clasă de bacalaureat".

Prescurile de Sfintele Paști („Păscuțele") le pregătește în condițiile cele mai corespunzătoare din toate privințele *Paraschiva Goian* din *Caransebeș*, Str. Logojului No. 11 (casa Pr. *Cornean*).

Poșta Consiliului Eparhial.

Oficiilor parohiale, cari n'au înaintat încă prelinimarele pe anul 1931 le atragem atențiunea, că în înțelesul dispozițiilor din vigoare, prelinimarele pe anul următor au să se înainteze Consiliului eparhial spre cenzurare până la finea anului în curs, deci intrucât mai sunt vre-o câteva comune bisericesti dela care n'au intrat până acum prelinimarele pe anul 1931, se provoacă oficiile parohiale pe cari le privește, ca până la 1 Aprilie a. c. negreșit să înainteze prelinimarele.

B. B. in P. Spesele postale, le-ai cauzat prin returnarea pachetelor, s'au pus în sarcina On. D-Tale.

Oficiile Protopresbiterale și Parohiale în restanța cu compunerea și înaintarea datelor statistice școlare să compună și respective să înainteze aceste date cel mai târziu până la finea acestei luni.

BIBLIOGRAFIE

Dr. Nicodim Milaș: Canoanele Bisericii ortodoxe însoțite de comentarii. Vol. I, Partea II (Canoanele sinoadelor ecumenice). Traducere făcută de *Uroș Kovincici* protoiereul ortodox sârbesc al Aradului și *Dr. Nicolae Popovici* profesor la Academia teologică din Arad. Pag. 574. Tiparul Tipografiei diecezane din Arad. Prețul 300 Lei.

În Biserica noastră se simțea mult trebuința de a avea o bună traducere a canoanelor din vigoare și o interpretare a lor, care să stea la nivelul științei teologice de astăzi. Traducătorii lucrării prezente, după ce în anul trecut ne-au dat în partea I din vol. I. *canoanele apostolice*, acum prin publicarea părții a doua din acelaș volum ne dau textul tuturor *canoanelor sinoadelor ecumenice*. Traducerea este făcută într'o limbă clară, lipsită de obscuritățile din traduceri mai vechi. La fiecare canon sunt arătate și canoanele paralele, cari tratează despre aceiaș chestiune canonică și apoi urmează tălmăcirile amănunțite ale lui *Milaș*, cari lămuresc detaliat chestiunile din toate punctele de vedere cu referire atât la literatura teologică răsăriteană, cât și la cea apuseană. Indexul detaliat despre toate materiile și numirile cuprinse în întreg volumul prim, care este pus la sfârșitul cărții, ușurează foarte mult întrebuintarea cărții și găsirea tuturor chestiunilor canonice cuprinse în canoanele apostolice și în canoanele sinoadelor ecumenice.

Cartea aceasta va fi de mare folos practic și teoretic pentru clerul nostru cât și pentru toți ceice doresc să cunoască și să aprofundeze adevărata concepție de viață a Bisericii ortodoxe răsăritene. Se poate comanda la *Librăria Diecezană din Arad*, precum și la alte librării din țară, trimițându-se pe lângă preț și 10 Lei pentru porto.

Publicațiune

Pentru ofițerii de rezervă.

Conf. ord. M. St. M. Nr. 259/931 comunicat cu al Cdt 7 Tert. Nr. 2177/921.

Se aduce la cunoștința generală, că viza carnetelor Mo. E. I și controlul echipamentului de campanie a ofițerilor de rezervă va avea loc și se va efectua la reședința C. R. Severin la Lugoj, în intervalul dela 1 Martie până la 31 Mai 1931, astfel:

1. Ofițerii superiori și generalii de rezervă au latitudinea de a se prezenta personal la viza, sau de a-și trimite carnetele cu poșta.

2. Toți ofițerii de rezervă inferiori inclusiv căpitanii indiferent de arme, se vor prezenta personal la viză, în ținuta de campanie, iar cei din trupele călare vor prezenta și harnașamentul.

3. Ofițerii de rezervă dispensați de mobilizare, vor prezenta și certificatul Md D. O. prin care sunt dispensați.

4. Ofițerii de rezervă înscrși la acest Cerc, afară de cei locuitori în Lugoj, vor fi chemați la viză cu Ordine de Chemare cu cupon de transport, în scopul de a călători gratuit pe C. F. R. Deci aceste ordine se vor viza la stația de îmbarcare, fiind valabile pentru o singură călătorie la Lugoj și retur, în intervalul dela 1 Martie până la 31 Mai 1931.

5. Ofițerii de rezervă aflați în străinătate la epoca vizei, se pot prezenta pentru viză și control la legațiunea sau atașatul militar respectiv.

6. Ofițerii de rezervă cari din forță majoră (caz de boală) nu se pot prezenta la viză, în termenul fixat, vor raporta înscris cauza neprezentării, justificând cu acte legale.

7. Nu se vor prezenta la viză ofițerii de rezervă, cari în acest an împlinesc limita de vârstă, conf. art. 22 din leg. poz. ofițerilor rez.

7. Ofițerii de rezervă, cari se vor dovedi că au făcut rapoarte sau declarații neexacte, sau pentru prezentare la viză, au împrumutat echipament străin, vor fi raportați Ministerului Armatei spre a li-se aplica sancțiunile prevăzute de art. 24 regl. leg. poz. ofițerilor de rezervă ultimul aliniat.

9. Contravenții la dispozițiunile specificate mai sus, vor fi dați judecății, aplicându-le sancțiunile dela art. 224 bis din C. J. M. adică: pedeapsă cu 2 luni închisoare, amendă în bani și excludere dela înaintare.

Lugoj la 27 Februarie 1931.

Comand. Cerc. de Rec. Severin

Colonel **Brazdă**

Șeful Bir. II Mob. și Rec.

Căpitan **Vintilă**

Corpul Portărellor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 629 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2324/1930 efectuându-se execuțiunea la 14 Octomvrie 1930 în favorul următoarei Geller Iosefina din Caran-

sebeșul-nou reprezentat prin avocatul Dr. Dimitrie Novacescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 5500 Lei — bani capital și accessorii mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 4600 Lei și anume: doi cai unul alb și altul sur, una căruță uzată se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 6428/1930 G. pentru încasarea creanței de 5500 Lei — bani capital cu 13% interese din 10 Aprilie 1930 și speșele de 2191 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 4 Aprilie 1931 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Martie 1931.

Șef Portărel **Radulescu**

Judecătoria rurală Teregova Inst. c. f.

Nr. 469/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Savu Popescu domiciliat în Verendin contra urmăritului Mihail Dabău la cererea urmăritului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională asupra imobilelor cuprinse în c. f. a comunei Verendin No. pag. 517 și 715 și anume No. pag. 517, No. top. 114 Câmpu Perilor de 1500 stj. p. în valoare de 3000 lei, întreg No. pag. 715 fără No. top. Intravilan de 40 stj. p. în valoare de 3000 lei, întreg, No. top. 163 Curatura de 707 stj. p. în valoare de 1000 lei, No. top. 34 Orslage de 50 stj. p. în valoare de 500 lei, fără No. top. Orslage la 25 stj. p. în valoare de 250 lei, fără No. top. Cracu Ericie 533 stj. p. în valoare de 500 lei fără No. top. Sudori de 4 jug. 200 stj. în valoare de 3000 lei, pentru încasarea creanței 15.000 lei bani capital speșe de proces și de executare de 1109 lei bani fixate până acum speșe de 742 lei bani capital fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei **pe ziua de 16 Iunie 1931 ora 10 a. m. în casa comunei Verendin.**

Condițiunile de licitație se pot vedea în oarele de birou la instanța c. f. Teregova și la primăria comunei Verendin.

Publicațiunea prezentă se va comunica interesaiilor.

Teregova la 26 Februarie 1931.

A. Comoroșan m. p.
judecător

Ioan Bica m. p.
director de c. f.

Pentru conformitate

I. Bica director de c. f.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș.

Este bogat înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare și științifice, requisite școlare și de birou.

Instrumente muzicale.

Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile. Are un mare depozit de hârtie.

Legătorie proprie.